

Közösségépítő összefogás egy harang és egy új erdő születésénél

Nagyon ritka és különleges alkalmából gyűlt össze látogatók népes serege 2025. december 11-én. Az erdészek és a vadászok védőszentjének, Szent Hubertusnak a tiszteletére, a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. által épített, Tamási város közelében található parkerdei kápolna mellett, a festői Miklósvári-völgyben. Egy olyan alkalom volt ez, amely egy átlagos ember életében ritkán, a legtöbbször esetében soha nem fordul elő, nevezetesen, hogy egy frissen öntött harang szentelésén részt vehessen. Tamásiban ilyen esemény utoljára közel 100 éve, 1927-ben volt.

Olyan, hogy ez az egyházi ünnepi szertartás egy szántóterületen történő erdőtelepítés, egy új erdő létrehozásának az ünnepségével kapcsolódjon össze, nem tudjuk, hogy volt-e már Magyarországon történelmében valaha, nem bukkantunk írásos nyomára.

Az, hogy mindez a karácsonyi várakozás idején, adventben történt, nagyon mély érzéseket keltett az emberekben. Egy ilyen alkalommal elkerülhetetlen, hogy megkeressük, mi a közös ebben a két ünnepelt eseményben. A közös pont pedig *az emberek, a közösségek összefogása, a közös alkotás és annak a sikerének az öröme.*

A megszületett és megszentelt harang *prof. dr. Kovács Levente* a Magyar Bankszövetség főtájkára, a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. Felügyelőbizottsága elnökének, és *dr. Ugron Gáspár* a Gyulaj Zrt. FB tagjának – mint két magánszemélyi főtámogatónak – az adományából valósult meg, akik ketten ezt a szép harangkészítési kezdeményezést jólelkű nagyvonalúságukkal finan-

szírozták. A harang tartószerelvényét a Gyulaj Zrt. vásárolta meg és építette be a kápolnába.

A harangöntési ötlet mögött egy páratlanul lelkes közösségi összefogás is létrejött, hiszen az erdészeti részvénytársaság meghirdetésére a *Tamási Nagyboldogasszony Plébánia* közösségéből,

és Tamási város lokálpatriótái közül sokan adományoztak használaton kívüli fémpezteket beolvasztásra a kisiskolásoktól a legidősebb korosztályig.

Öröm és boldogság volt az erdészek számára annak megtapasztalása, hogy egy ilyen aktív és jószívű közösségben élnek! Mindemellett a Gyulaj Zrt. szakmai szervezete a fenntartható vadgazdálkodása során kilőtt töltények összegyűjtött rézhüvelyéből egy kisebb mennyiséget jelképesen beleolvasztott a harangba. A be nem olvasztott töltényhüvelyek nagyobb hányadának értékesítéséből származó fémfelvásárlási bevételből denevérodúkat vásárolt a Gyulaj Zrt., amelyeket az erdőterületeken helyeztek ki a denevérállomány segítése érdekében.

A Miklósvári Szent Hubertus kápolna 57 kg-os, B hangolású, elegáns kivitelű, és hibátlan rezgéssel szóló harangját 2025. április 15-én Órbottyánban, *Gombos Miklós* aranykoszorús harangöntő és fia, *Gombos Ferenc* harangöntő mesterek öntödéjében készítették el. Az öntésénél személyesen a Gyulaj Zrt. képviselői is ott lehettek, együtt örülhettek a harangöntőkkel a sikeres munka után. Kedves szokás, hogy az öntési napokon, a harangöntést követően, frissen kisült, meleg pogácsát fogyasztanak a harangöntők.

A harangra rákerült a *Csergezán Pál* festő- és grafikusművész által – az erdőgazdaság részére több mint 50 éve – megtervezett és a mai napig büszkén használt logó, valamint az alsó részen

körbefutó, tölgylevelekből, makkokból álló körbefutó motívum.

A harangköpenyen domborműszerűen kiöntésre került Magyarország címere, a harangöntést támogató *Kovács Levente*, *Ugron Gáspár*, a harangöntő mester *Gombos Ferenc*, továbbá *Göbölös Péter* vezérigazgató neve.

A megszentelt erdei harang méltóságteljesen kondul majd meg e festői völgyben keresztelőkön, esküvőkön, erdész- és vadászünnepeken, valamint gyászmegemlékezéseken.

Az ünnepségen beszédet mondtak: Göbölös Péter a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. vezérigazgatója, prof. dr. Kovács Levente, a Magyar Bankszövetség főtitkára, a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. felügyelőbizottságának elnöke, *Mocz András*, az Agrárminisztérium erdőkért és földügyekért felelős helyettes államtitkára, *dr. Kovács Zoltán*, a Miniszterelnöki Kabinetiroda nemzetközi kommunikációért és kapcsolatokért felelős államtitkára. Adventi üdvözlő gondolatait *dr. Vejkey Imre* országgyűlési képviselő, a Magyar Parlamenti Imacsoport vezetője mondta el.

A harangszentelés katolikus egyház szerinti szertartását *dr. Mészáros István* prépost kanonok, *Csibi Imre* tamási esperesplébános, *SchP. Sárközi Sándor* piarista szerzetes tanár végezték.

A szentelési szertartást vezető dr. Mészáros István prépost kanonok beszédéből az alábbi részletet idézzük: „Amikor a 21. században, a technika vívmányainak köszönhetően szinte bármilyen hang képes megszólalni akár a zsebünkben lévő telefonról is, mi mégis harangot szentelünk. Vajon van még létjogosultsága egy ilyen régi, több ezer éves hagyománynak: elkészítjük a harangot, felvitetjük a toronyba, és egyszer csak megbúzzuk?”

Hallatszik-e a mai világ emberei között, ahogy a bronzos csengésű hangja megszólal a kápolna tornyában? Menynyire jut majd erről az emberek eszébe, hogy az imádság ideje van?

Talán már sokkal inkább a telefon emlékeztetőjében állítjuk be, ha valamine emlékezni akarunk. Mit mond a harang nekünk, mai keresztényeknek, akik egyesek szemében anakronisztikus maradványai vagyunk a múltnak.

Nem is tudjuk, mekkora dolog az, amibe hozzáfogtunk. Ennek a harangnak a megérkezése „isteni válasz” korunk társadalmi kihívására.

Vannak országok – nem is olyan távol tőlünk –, ahol a harang hangját már rég nem hallják meg az emberek. Ezért ott, ahol a fülek nyitottak még erre, még tudatosabban kell imádkozni. Ez a harang jelzi felelősségünket, hogy itt, Kelet-Európában őrizniünk kell a tüzöt, amely Európa kereszténységét jelenti. Rendkívül aktuális ez most. A tűz őrzői lettünk. Küldetésünk, imaéletünk nemcsak saját életünkért, családjunkért, nemzetünkért szól, de a többiekért is, akik jó úton haladnak afelé, hogy elkallódjanak. Így fogunk most hozzá a harang megáldásához.”

A tamási kis harang Miklósvári-tó víztükrén tovafuló hangját ma már a történelmi, sok évszázados léptékben is nemzetközi hírű, gyulaji vadászterület öreg fái visszhangozzák.

A rendezvény másik ünnepi eseménye a közösségi összefogásból Tolna vármegyében megszülető két új erdő: Szakály és Miszla község határában összesen 5 hektár területen, 50 ezer darab

facsemete elültetésével jött létre az új állomány.

Ez az erdőtelepítés a bankok és pénzintézetek anyagi támogatásával, valamint a megvalósítást célzó közös összefogásukkal valósult meg. A *Magyar Bankszövetség Jótettbank Zöld Szív Programjában* a bankok és pénzintézetek döntése és pénzügyi vállalása egy új ökológiai életteret alkot: sok rovarnak, emlősnek, madárnak gazdag életlehetőséget biztosító ökörendszer hoztunk közösen létre. A területre *ko-csányos tölgy, fekete dió, cser, vadgyümölcs fajok, virágos kőris, vénic szil, mezei jubar, olasz molyhos tölgy, szürkenyár és fehérfűz* csemétéi kerültek.

Az erdő sok-sok pótolhatatlan értéke közül csak néhányat említünk: a széndioxid megkötő képességét, a mikroklímát kiegyenlítő hatását (kiemelten a nyári aszályok idején), a felhagyott, erodált szántóterületek talajéletének visszaállítását, a lebegő portartalom kiszűrését, valamint a talajon keresztül az ivóvízgyűjtő-lencsékbe leszivárgó víz tisztítását.

A támogató bankok és pénzintézetek ehhez a mai munkához nemcsak pénzügyi forrásokat biztosítottak, hanem a személyes kétkézi munkájukat is adták! Ez példaértékű!

Ennél jobban kifejezni a természet megőrzése iránti elkötelezettségüket, a klímavédelem és a jövő érdekében történő figyelemfelhívásukat, edukációjukat mással talán nem is lehetne.

A bank szektor képviselői nemcsak beszélnek és kommunikációs klímaharcos toposzokat ismételnék, hanem a gazdálkodásukból anyagi forrásokat fordítanak egy új erdő létrehozására. Sőt szemléletformáló jelleggel, saját kétkézi munkájukkal is hozzájárulnak a megvalósításhoz!

Göbölös Péter okl. erdőmérnök

Fotók: **Németh Bálint**

